

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

69. Considerando Passionem Domini, per disceptationem de juris
potioritate ad patiendum, inter Christum Dominum, & ipsummet
Hominem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

MODUS LXIX.

SEXAGESIMUS nonus Modus meditando Passio-
nem Domini esse potest, disceptationem
cum Christo Domino instituendo de jure quod
ad Passionem habet Christus, & Homo, & evin-
cendo, sibi quidem jus ad patiendum omne pe-
nitus suppetere, atque adeo incumbere, à Chri-
sto verò illud omnino alienum esse, venit in
mentem modus hic Sancto Bonaventuræ, qui
quodam in loco piam hanc devotamque litem
moveret Redemptori: contenditque & planè e-
vincit, sibi quidem omni juris, & debiti obliga-
tione, debitam esse omnem quam Christus sub-
iit, sibi que arrogavit Passionem: Ipsi verò
Christo nullo jure debitam, imò potius omni
jure indebitam fuisse. Mirabilis per omnem
modum, & digna Seraphico Contemplatore co-
gitatio: cujus intima si quis timeret: nihil in ea de-
esse ad humilitatem humiliationemque hominis,
nihil ad exaltationem Redemptoris, nihil ad vi-
scerosum Amorem, nostri nimii & excessivi A-
matoris, nihil ad irrefragabile efficacissimum-
que Christi in sua Passione imitandi, atque adeo
æmulandi incitamentum deesse reperiet.

Statuamus enim in medio, universam Do-
minicæ Passionis congeriem, & cui demum ea
subeunda sit, Christone, an Homini cuilibet,
inquiramus: nonne omnino citra dubitatio-
nem, aut longiorem inquisitionem responde-
bit Humanum Genus universum, decernetque
illà pii Latronis voce: *Nos quidem justè: nam dig-
na factis recipimus: hic autem quid fecit?* vel illa
Præsidis Pilati, Judaicum furorem, Christum
ad

Luc. 23. 41.
Luc. 23. 22.

Handwritten notes in a cursive script, possibly a library or personal collection mark, including the word "BICKI" and other illegible characters.

regit
icitur
iden-
t: at
isque
aboli
verò
tioni
ando
r JE-
nos,
nem,
um,
gni-
tum,
sque
ipso
nem
Ino-
ximi
olli-
alam,
o ex
luri-
inter
e jam
Cum
itiam
bristo
enim,
sten-
DUS

Joan. 12. 38. ad Crucem efflagitantem, retundentis. Quid
 Joan. 19. 6. enim mali fecit? Nullam invenio mortis in eo cau-
 sam.

Nam quomodo, quove jure, quodque
 supplicium, injuria, tormentum, despectio, con-
 tumelia, dolor, cruciatus, vulneratio, mors, de-
 bebatur Personæ usquequaque Innocentissimæ,
 Justissimæ, Sanctissimæ, Religiosissimæ, Bene-
 ficentissimæ in omnes Dignissimæ super omnes,
 Dominæ Dominatricique omnium, potentiâ
 absolutâ, & omnipotestate super omnia prædi-
 tæ; denique Divinæ, atque ad eum ipsimet vero &
 summo Deo? utique nulla potest habere hic lo-
 cum vindicta & punitio, ubi non tantum nulla
 culpa, nullum delictum, nullus error, malitia
 nulla, dolus nullus, intervenire potest: sed et-
 iam potius ubi quidquid placet æquitas est, &
 eo quidem solo æquitas est, quia sic huic tali
 Personæ placet: utpote, quia ita tali voluntati
 atque Personæ placet, cujus velle est Lex, & om-
 nis legis fons, omnis æqui, recti, & justi re-
 gula, omniumque causarum, rationum, disqui-
 sitionum silentium. Qualis Persona, cum Do-
 minus noster Jesus Christus sit, quo illi jure
 pœnæ supplicia, despectiones, tormenta, vul-
 nera, dolores, cruces ullæ, vel deberi, vel in-
 ferri potuere? & non potius omnis & summus
 cultus, omnis gloriificatio, omnis honor, amor,
 veneratio, exaltatio, benedictio, dilectio, æsti-
 matio, subjectio, & obedientia, ab omnibus, &
 singulis tam hominibus, quàm creaturis com-
 petebat? Quid igitur Christo cum vinculis, quid
 cum carceribus, quid cum specie rei, malefici, &
 impii: quid cum accusationibus, quid cum Ju-
 dicum

S:
 op e
 J:
 N:

dicum Præsidentumve subfelliis, quid cum examinationibus, testibus, scrutiniis? quid cum correptione, quid cum suppliciis, cum flagellationibus, cum percussionibus, plagis livoribus, vulnerationibus? Quid cum postulationibus ad mortem, quid cum damnatione, & ad Crucis supplicium addictione, quid cum deputatione cum impiis, cum societate latronum? Quid cum bajulatione proprii patibuli ad locum supplicii? quid cum morte, mortisque genere solis sceleratissimis debito? Attamen hæc omnia, & quidquid his immanius probrosiusque excogitare furor Judæorum, adque dæmonum potuit, Christus Deus noster non solum perpeffus est, verum etiam habitu, & specie, & titulo, nomineque publicè sceleratissimi rei, convictissimi, contestatissimique latronis, seditiosi, rebellis, blasphemii, impii, læsæ majestatis in Cæsarem, in Deum comperti, totiusque Judææ gentis à summis Pontificibus, Sacerdotibus, Legisperitis, & Doctoribus, usque ad infimam plebeculam, suffragiis, unâque communi & sententiâ, & voce condemnatissimi, demumque sententiâ & decreto, supremi Præsidentis, Proconsulisque Romani addicti, inque manus carnificum ex lege & forma traditi? Quo quidnam iniquius, & injustius, insolentiusque inveniat humana cogitatio? planè ignoro.

Jam autem ex parte altera, quomodo, & quo jure, & quodnam non debeat supplicium, pœna, despectus, illusio, crux, mors, sive hominum multitudini universæ, sive homini speciali, qui naturâ filius est iræ, mortis & gehennæ; naturâ, pabulum supplicii infernalis; homini, prius justissimo

Drus
Bicki
re: asce
m us II
V
g

S:
 ope
 J:
 N:
 .:

stissimo Dei iudicio damnato quàm nato; ho-
 mini, qui non prius in rerum naturam prodire,
 quam simul scelestus, rebellis, raptor, fugitivus,
 proditor, & perditus potuit esse? Homini Maje-
 statis Divinæ læsæ, contemptæ reo? Homini
 prævaricatori, & transgressori Divinæ volunta-
 tis, & omnis legis. Homini conculcatori Autho-
 ritatis, Majestatis, Dignitatis Dei. Homini su-
 perbo in Deum, ingrato in Conditorum, contumaci in Dominum, rebeli in Regem, everfiori
 omnis æquitatis, pietatis, subjectionis, mode-
 stia, juris. Homini furi & interversori universæ
 Gloriæ Divinæ. Homini apostatæ & transfugæ
 à legitimo suo Principe, ad tyrannum, ad hos-
 tem, ad rebellem Deo diabolum. Homini de-
 mum (ut verbo concludam) totius universi per-
 turbatori, totius boni inimico, totius veri hosti,
 omnis impietatis amico, omnium scelerum con-
 ceptaculo, omnium malitiarum auctori, reo,
 convicto, damnato. Quæ huic homini cruces
 satis sint? quæ illius improbitati condigna sup-
 plicia? quid acerbitatis, & vindictæ indebitum?
 quid infernalium pœnarum, atque æternarum
 damnationum non accumulandum, exaggeran-
 dumque.

Nunc igitur Domine mi JESU, Deus meus,
 & Rex meus, stemus simul. Narra si quid habes
 culpæ, propter quam patiaris, non tanta solum,
 sed vel quælibet minutissima: tu quidem pecca-
 tum non fecisti, nec dolus inventus est in ore
 tuo, plenus gratiâ & veritate, Sanctus Dei. At
 vero ego in iniquitatibus conceptus sum, & in
 peccatis concepit me mater mea. Multiplicatæ
 sunt iniquitates meæ super capillos capitis mei:
 super-

supergressa sunt peccata mea arenam maris :
 computruerunt cicatrices meæ, à facie insipienti-
 tiæ meæ; & sicut onus grave gravatæ sunt super
 me. Quid ergo Domine tibi, & Passioni, aut
 quid mihi, & impunitati? tune igitur quæ non
 rapuisti exsolves, ego qui raptor sum, & in fla-
 granti scelere teneor, immunis abibo & illæsus?
 Tristaberis tu, angustiaberis, timebis, attædia-
 beris, ego verò lætus, solutus, securus, lotâ
 facie, & uncto coronatoque capite incedam?
 Tu deprecaberis supplicium peccatorum meo-
 rum, apud tui amantissimum alioqui Patrem:
 ego autem interim propriis onustissimus delictis
 nequidem Judicem meum deprecabor? Tu præ
 interiore angustia usque ad sanguineum sudo-
 rem pro me agonizabis, ego verò iusti laboris
 exfors, otio, & desidia in tuis etiam ipsis obse-
 quiis torpescam? Tu Domine osculo prodito-
 rio in manus hostium venies, ego autem prodi-
 toris partes agam? Te captum & vinctum rapta-
 bunt, ego & extra vincula ero, & insuper te ra-
 pantium socius, aut etiam dux efficiar, &c. Do-
 mine Deus meus absque omni refragatione, &
 suffragantibus mihi omnium æquitatum ratio-
 numque sententiis: nihil, nihil omnino tibi, &
 supplicii istis. Mea est Domine, mea est, sicut
 omnimoda malitia, atque culpa, sic etiam ultio,
 sic & vindicta: mea est castigatio, meum odium,
 mea execratio, & detestatio mihi debitissima.
 Quia etiam mea sunt scelera, mea crimina, meæ
 transgressiones, meæ iniquitates, meæ super-
 bia, meæ concupiscentiæ, turpitudines meæ,
 fœditates malitiæque meæ, reatus omnis meus:
 plenum

D
 G
 r
 m
 v
 g

plenum contra me testimonium dicunt: & mererum esse omnis poenae, omnis mortis clamant.

Aut ergo Domine recede à Passionibus tuis nullatenus tibi debitis, & per omnia tibi indebitis? aut da mihi quàm plenissimè tecum communicare de illis? Si enim tibi suffragatur ad patiendum hæc omnia, sola superficies atque species assumpta peccatoris; magis certè mihi favet ad passionem & supplicia, res ipsa & substantia peccatoris, corpusque peccati, & habitans in me peccatum: propter quod à planta pedis usque ad verticem capitis, non est in me sanitas: non est pax ossibus meis, non est spes, non est modus satisfaciendi aliquando pro malitiis meis. Si Tibi Domine satis est Innocentia tua & Sanctitas, ad perpetiendum omnia tam dira, multò me magis ad extrema omnia sustinenda adigit omnis Impietas, omnisque Injustitia mea. Si Tibi satis est, ad patiendum juris à charitate erga me tua: magis me certè obligat ad patiendum, & tibi satisfaciendum, tum universus Justitiæ rigor, tum obligatio inexpleta redamandi te. Si ad supplicium Crucis sufficit tibi à Synodo Judæorum conclamatum esse adversum Te. Reuse est mortis: vel ab universa multitudine Judaica vociferatum esse, Tolle, Tolle, Crucifige eum; Sanguis ejus super nos & super filios nostros: vel à timido inconstantique Præsidente adjudicatum te esse petitioni furentium Judæorum, ut crucifigereris: ego igitur magis pati debeo, quem non furor, sed æquitas, non invidia sed justitia; non metus Judicis iniqui, sed rigor Divini judicii, filium mortis atque perditionis pronuntiavit. Si ad Passionem sufficit tibi, quia Pa-

S:
ope
T
N

ter tuus æternus posuit in te iniquitatem meam, & propter scelus meum percussit te; quanto magis ad me spectat Passio, qui in Patrem tuum coelestem peccavi, & nimis quidem peccavi; & iniquitatum mearum clamor ascendit in cælum, & terra commota est à facie peccatorum meorum. Denique si satis est causæ tibi ad patientium, quia Tu pati vis, & quia ita placitum est ante te, ut ponas animam tuam pro ovibus tuis; sufficiat etiam mihi, ad subeundam Passionem tuam, quia & debetur omni jure mihi, & ego mereor illam ex omni origine mea, & tota cæli terræque justitia, id exigit ex me, & exemplum tuum invitat me, & amoris servitus, quâ obligor tibi, ad id cogit me, & hæc est voluntas tua de me, & demum hæc quoque est voluntas mea, quam habeo ex miseratione tua coram te. Exemplum quippe dedisti mihi, sed & præceptum imposuisti mihi, ut Te in carne Passio pro me, ego quoque eadem cogitatione obarmer ad patientium tecum, & pro te, supplicia tua, Tua inquam, non quia ullatenus tibi debita, sed tua, quia quæ omnibus modis mihi debita erant, meaque per omnem modum erant, Tu fecisti tua perpelliōnis dignatione, & jussisti, fecistisque meæ esse imitationis æquitate, & condignitate.

Da ergo mihi Domine JEsu, da locum, da partem aliquotam saltem in Passione tua, ex dignatione tua, quoniam in rei veritate, in æquitate rigore, in Justitiæ debito, magis illa est mea quam tua, magis inquam mihi quam Tibi debita, imò omnimodis mihi, nullatenus autem Tibi debita. Tibi etenim Domine gloria, Tibi laus, Tibi adoratio, Tibi exaltatio, Tibi majestas,

V.P. Druzb, Op, VIII.

Ff

stas,

Handwritten notes in the right margin:
 Druzb
 Gicki
 r = asch
 m us II
 V
 8

stas, Tibi omnis honor, tam ab ipso Te, quam ab omni creatura: Mihi verò omnis confusio faciei, omnis contemptus, omnis ira, furor, abjectio, derectio, oblivio, infernus, & aeterna damnatio atque perditio. Quid ergo magnum dabis mihi etiam si Passionem tuam dabis, imò reddes, restituesque mihi, quando adhuc totas inferni pœnas, ex Justitia debebis mihi?

Sed enim ut tandem finem pertractandi cum Deo meo faciam, qui sum pulvis & cinis: deest quidem mihi undique Innocentia, ut cum illa, & ex illa, & pro illa patiar: at non deest iniquitas & malitia, ut pro illa justum supplicium sustineam: deest mihi magna charitas ut ex illa patiar: at non deest multa & magna peccatorum meorum enormitas, propter quam patiar: deest mihi Sanctitas, & Justitia tua, ut propter illam patiar, at non desunt mihi merita Judæ & Barabæ, vel Latronis, ut pro illis patiar. Noli ergo me excludere à Passione tua, Tu, qui inter latrones medius dignatus es pro me, proque salute & justificatione mea consummare Passionem tuam.

Centiloquii
Parte 3. Se-
stione 31.

[„ Liceat hunc Modum meditandi concludere expositione quatuor conditionum Passionis Dominicæ, quæ illam exaggeratissimam fuisse evincunt, & observantur alicubi ab eodem Seraphico Doctore, hisce verbis. Sciendum est, quòd Christus assumpsit non tantum naturam humanam, sed etiam defectus circa naturam humanam. Assumpsit enim pœnalitates corporales, ut famem, sitim, lassitudinem; assumpsit & spirituales, ut tristitiam, gemitum, timorem, & dolorem. Nec tamen omnes corporales assumpsit,

psit, sicut sunt defectus ægritudinum multiformium. Nec omnes spirituales: sicut sunt ignorantia, & rebellio carnis ad spiritum, & contra. Nec eas qualitercunque assumpsit: quia sic necessitatem patiendi assumpsit, ut nihil pati posset invitè; nec secundum Divinitatis voluntatem: nec secundum voluntatem rationis, licet Passio fuerit contra voluntatem sensualitatis & carnis.

In natura passibili sic assumpta, passus est, Passione generalissimâ quantum ad naturam, humanam, quia non solum secundum omnia, membra corporis principalia, verum etiam, secundum omnem Animæ potentiam: licet nihil pati posset secundum naturam Divinam.

Passus est Passione acerbissimâ: tum propter complexionis æqualitatem: tum propter sensuum vivacitatem, tum propter suspendii continuitatem: tum quia doluit propter vulnera ut patiens: tum quia doluit propter nostra delicta, ut compatiens.

Passus est Passione ignominiosissimâ, propter patibulum Crucis: quod erat supplicium, latronum, & pessimorum; & propter consortium iniquorum, latronum scilicet, cum quibus reputatus est.

Passus est tandem Passione intemptoriâ, per separationem Animæ à Corpore, salva tamen, unione utriusque cum Divinitate.] Hæc Sanctus Bonaventura.

Handwritten notes in brown ink:
 D...
 Gicki
 r = asch
 ... us II
 ... V
 ... 8

